

Teodor Križka
Zo zápisníka
zúfalca

47

*Každučké ráno vstávam prvý raz,
za múrom, za hradbami
ako básnik Jozef Tóth,
kňaz podľa Ježišovej voľby,
ožarovaný kobaltovou bombou
Sviatosti oltárnej.*

*On, slovenský Dávid,
z rodu sedliakov na dvore grófa Zičiho,
necúvol pred hlavňou nyilašovca
okamih od smrti,
ani pred zvolou satanského režimu,
nepodľahol strachu
ani zvodom mamonu
ako mnohí jeho vrstovníci.
Do vyčerpania pracoval
vo vinici Pánovej
a po nociach plakal,
umýval potajme oči
svojho utrápeného ľudu
vlastnými slzami,
písal zaň žalmy.*

*Celý život za múrom, za hradbami
ľudskej pýchy a sebaklamu,
zanechal toto ponížené miesto mne.*

*Prikladám pery na kameň,
šepkám do puklín
vytrvalé prosby
o hriešne mestá.*

*Ja, maličký Abrahám
slovenského národa,
zúfalo prosím Boha,
oddial' trest, Pane,
už len pre lásku k Tebe
básnika Jozefa Tótha!*